

هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سُتن پريو بيان

فِيضَانِ

مَدَنِي اِنْعَامَات

23-MARCH-2017

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ ط
اَمَّا بَعْدُ! فَاعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

فِيضَانِ مَدَنِي انعامات

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَعَلٰى اٰلِكَ وَ اَصْحٰبِكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ
اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ وَعَلٰى اٰلِكَ وَ اَصْحٰبِكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ
نَوَيْتُ سُنَّتَ الْاِعْتِكَافِ

(مون سُنَّتِ اِعتكَافِ جي نِيَّتِ ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اِعتكَافِ جي نِيَّتِ ڪري
ونو، جيستائين مسجد ۾ رهندؤ نفلي اِعتكَافِ جو ثواب پڻ ملندو رهندو ۽
ضمناً مسجد ۾ ڪاٺڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پَاڪِ جي فضيلت

سرڪارِ والا تبار، ٻنهي جهانن جي مالڪ و مُختار ﷺ جو
فرمانِ رَحمتِ نشان آهي: اي انسانو! بيشڪ قِيامتِ جي ڏينهن ان جي ڏهشتن
۽ حسابِ ڪتاب مان جلد نجات ماڻڻ وارو شخص اهو هوندو، جنهن توهان مان
مون تي دُنيا ۾ ڪثرت سان دُرُودِ شريف پڙهيا هوندا.

(فردوس الاخبار، باب الباء، ۲ / ۴۷۱، حديث: ۸۲۱۰)

چارۂ بے چارگاں پر ہوں دُرودیں صد ہزار
بے کسوں کے حامی و غمخوار پر لاکھوں سلام

صَلُّوْا عَلٰی الْحَبِيْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

مٺا مٺا اسلامي پائرو! اسان ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪيون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ (صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم): **نِيَّةُ الْيَوْمِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ**. يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير للطبراني، باب السنين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

بہ مدني گُل: 1 بنا سني نيت جي ڪنهن بہ نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو. 2 جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب بہ وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي انتهائي توجه سان بيان ٻُڌندس ❀ ٽيڪ لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ڳوڏا پڇي ويهندس ❀ ضرورت طور سوڙهو ٿي سرڪي پين جي لاءِ جاءِ ڪُشادي ڪندس ❀ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهورڻ، جهٽڪڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❀ **صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! اُذْكُرُاَ اللّٰه. تُوبُوا اِلَي اللّٰه!** وغيره ٻڌي ثواب ڪمائن ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❀ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مُصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّي اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّد

اي نفس! اللّٰه عَزَّوَجَلَّ کان ڊچ

بني اسرائيل جو هڪ شخص نهايت عبادت گذار هو. هو رات جو اللّٰه تعاليٰ جي عبادت ۾ مصروف رهندو ۽ سڄو ڏينهن گهمي ڦري ڪجهه شيون ماڻهن کي وڪڻندو هو. اهو اڪثر پنهنجي نفس جو مُحاسبو (فڪرِ مدينه) ڪندي چوندو هو: ”اي نفس! اللّٰه عَزَّوَجَلَّ کان ڊچ.“ هڪ ڏينهن هو معمول مطابق پنهنجي گهران روزي ڪمائن جي لاءِ نڪتو ۽ هلندي هلندي هڪ امير جي دروازي وٽ پهتو ۽ پنهنجون شيون وڪڻڻ جي لاءِ صدا لڳائي. امير جي

گهرواريءَ جڏهن ان حسين شخص کي پنهنجي دروازي جي ويجهو ڏٺو ته ان تي عاشق ٿي وئي ۽ ان کي حيلي بهاني سان محل اندر سڏي ورتو پوءِ ان کي چوڻ لڳي: اي واپاري! منهنجي دل توهان ڏانهن مائل ٿي چڪي آهي، مون وٽ گهڻو مال آهي ۽ قيمتي لباس آهن، تون اهو ڪم ڇڏي ڏي آئون تو کي ريشمي لباس ۽ گهڻو مال ڏينديس. اها پيش ڪش ٻڌي ان جو نفس ان عورت ڏانهن مائل ٿيڻ لڳو، پر هڪدم ان پنهنجي عادت مطابق (نفس کي مخاطب ڪندي) چيو: ”اي نفس! الله عَزَّوَجَلَّ کان ڊڄ“ پوءِ ان عورت کي جواب ڏنو: ”مون کي پنهنجي رب عَزَّوَجَلَّ جو ڊپ ٿي رهيو آهي.“ اها عورت چوڻ لڳي: ”تون منهنجي خواهش پوري ڪرڻ بغير هتان کان نٿو وڃي سگهين.“ ان شخص بيهڻ چيو: ”اي نفس! الله عَزَّوَجَلَّ ڪا ڊڄ“ ۽ چوٽڪاري جي راه سوچڻ لڳو. آخرڪار ان عورت کي چيو: ”مون کي مهلت ڏيو ته مان وُضُو ڪري ٻه رڪعتون ادا ڪري وٺان.“ اجازت ملڻ تي ان وُضُو ڪيو ۽ ڇت تي هليو ويو، اتي ان ٻه رڪعت نماز ادا ڪرڻ کان بعد ڇت تان هيٺ ڏٺو ته ان جي اونچائي (اٽڪل ويهه (20) گز هئي. ان بيوس ٿي آسمان ڏانهن نهاريو ۽ عرض ڪرڻ لڳو: ”اي منهنجا رب عَزَّوَجَلَّ! مان وڏي عرصي کان تنهنجي عبادت ۾ مشغول آهيان، مون کي هن آفت مان نجات عطا فرما.“ اهو چئي ان ڇت تان ٽپو ڏنو، الله تعاليٰ حضرت سيدنا جبريل عليه السلام کي حڪم ڏنو: ”وڃو منهنجي ٻانهي کي زمين تائين پهچڻ کان پهريان سنڀالي وٺ، چوٽه ان منهنجي ناراضي جي خوف مان ٽپو ڏنو آهي.“ حضرت جبريل عليه السلام نهايت تيزي سان اچي ان شخص کي کڻي ورتو ۽ زمين تي ويهاري ڇڏيو. (دُرَّةُ الناصحين، المجلس التاسع والستون... الخ، ص ۲۷۰ ملخصاً)

ڪيون ڪرڻ ميرے کام میں غیب سے حسن

بندہ بھی ہوں تو کیسے بڑے کارساز کا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

مٺا مٺا اسلامي ڀاڙو! هن حڪايت مان معلوم ٿيو ته جيڪو شخص پنهنجي عملن جي احتساب جو معمول بڻائيندو آهي، پنهنجي عملن جو هر وقت جائزو وٺندو رهندو آهي ته ان جي اها سٺي عادت ان کي گناهن کان بچائڻ ۾ مددگار ثابت ٿيندي آهي جيئن ان نيڪ شخص جي دل گناه ڏانهن مائل ٿي ته فڪرِ مدينه (يعني پنهنجو مُحاسبو ڪرڻ) جي عادت جي ڪري فوراً ئي ان جي زبان مان اهو جُملو نڪتو:

”اي نفس! الله **عَزَّوَجَلَّ** کان ڊڄ“ ۽ پوءِ ان تي خوفِ خدا اهڙو غالب ٿيو جو هو گناه کان بچي ويو. اها به خبر پئي ته مُشڪل وقت ۾ نيڪيون ڪم اينديون آهن، ڪڏهن ڪڏهن انهن جي ڪري الله **عَزَّوَجَلَّ** جي اهڙي مدد حاصل ٿيندي آهي جو وڏي کان وڏي مُصِيبَت به آسان ٿي ويندي آهي، اهو ئي سبب آهي جو جڏهن ان نيڪ شخص گناه کان چوٽڪاري جي لاءِ پنهنجي عبادتن جو وسيلو پيش ڪندي ڇت جي ٻلندي تان ٽپو ڏنو ته مددِ الهي جي ڪري جاني هلاڪت ۽ جسماني مُصِيبَت کان محفوظ رهيو.

ياد رهي! ته اسان جي شريعت ۾ پنهنجي پاڻ کي هلاڪت ۾ وجهڻ جي اجازت ناهي. بهرحال اسان کي به گهرجي ته پنهنجي عملن جو مُحاسبو ڪندي پاڻ کي گناهن کان بچايون ۽ وڌ کان وڌ نيڪ عمل ڪريون، نيڪ عملن جي ڪري نه صرف مددِ الهي حاصل ٿيندي آهي بلڪ دُنيا ۽ آخرت جون بي شمار سعادتون پڻ نصيب ٿينديون آهن، ان جي علاوه نيڪيون گناهن کي مٽائڻ جو ذريعو به آهن، قرآنِ ڪريم ۾ ترغيب جي لاءِ ڪيئي هنڌن تي نيڪ عملن جون فضيلتون بيان ڪيون ويون آهن، جيئن سيپارو 30 سُوَرَةُ بَيِّنَةِ جي آيت نمبر 7 ۽ 8 ۾ ارشاد آهي:

ترجموڪنز الايمان: بیشڪ جن ايمان آندو ۽ چڱا ڪم ڪيائون اهي ئي سموري مخلوق ۾ بهتر آهن. انهن جو انعام سندن رب وٽ ٽڪڻ جا باغ آهن جن جي هيٺان نهرون وهن ٿيون. جن ۾ هميشه هميشه رهندا، الله انهن کان راضي ٿيو ۽ اهي ان کان راضي ٿيا اهي ان جي واسطي آهي جيڪو پنهنجي رب کان ڊڄي

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۖ جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ (پ ۳۰، البينة: ۸-۷)

منا مٺا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان جيڪي ماڻهو ايمان آڻڻ کان پوءِ نيڪ عمل ڪن ٿا، الله عَزَّوَجَلَّ اُن خوش نصيبن کي جتنِي باغات ۽ پنهنجي رضا جي خوشخبري عطا ڪندو آهي، تنهنڪري اسان کي ڪپي ته پنهنجي زندگي کي بيڪار ڪمن ۽ فضول تبصرن ۾ وڃائڻ بدران آخرت جي لاءِ نيڪين جو خُوب خُوب ذخيرو گڏ ڪيون ۽ گناهن کان بچندي اخلاص ۽ استقامت سان نيڪ عملن ۾ مصروف رهون. احاديثِ مبارڪ ۾ نيڪ عملن ڪرڻ جون تمام گهڻيون فضيلتون ۽ برڪتون بيان ٿيون آهن. اچو! ترغيب خاطر ٻه مُصطَفَيِ ڪريم صَلَّي اللہُ تَعَالٰی عَلَیْهِوَالْآلِہٖ وَسَلَّم جا فرمان ٻڌون ٿا، جيئن

نيڪ عملن جون فضيلتون

1. ارشاد فرمايائون: بیشڪ الله عَزَّوَجَلَّ مون کي حُسنِ اخلاق ۽ چڱن عملن کي تمام ۽ ڪمال تائين پهچائڻ جي لاءِ مبعوث فرمايو (يعني موڪليو) آهي. (مجمع الزوائد، ڪتاب البر والصلّة، باب مڪارم الاخلاق والعفو عن ظلم، ۳۲۳/۸، رقم: ۱۳۶۸۴)

2. فرمايائون: جنهن پنهنجي باقي زندگي ۾ نيڪ عمل ڪيا ته ان جي انهن خطائن کي بخشيو ويندو جيڪي ماضي ۾ ٿي چڪيون آهن ۽ جنهن پنهنجي باقي زندگي ۾ بُرا عمل ڪيا ته ان جي گذريل ۽ آئنده زندگي ۾ ٿيڻ وارين خطائن تي ان جي پڪڙ ڪئي ويندي. (معجم اوسط، من اسمہ محمد، ۵/۱۲۸، حديث: ۶۸۰۶)

نماز و روزہ و حج و زکوٰۃ کی توفیق عطا ہو اُمتِ محبوب کوسدا یارب

منا مٺا اسلامي پائرو! واقعي نیک عملن جون وڏيون برکتون آهن، نیک عملن جي برکت سان الله ﷻ جي رضا حاصل ٿيندي آهي، نیک عملن جي برکت سان جنت جون لازوال نعمتون نصیب ٿينديون آهن. نیک عملن جي برکت سان قبر ۽ حشر جي عذاب کان نجات ملندي آهي، نیک عمل گناهن جي بخشش جو ذريعو آهن، نیک عمل رحمتِ الهي جي نزول جا سبب آهن.

ياد رکو! گناهن کان بچڻ ۽ نيڪيون ڪرڻ جي لاءِ استقامت سان فڪرِ مدينه يعني پنهنجي عملن جو احتساب ڪرڻ نهايت ضروري آهي، ان ڪري هر شخص کي گهرجي ته هو پنهنجي عملن جي ادائينگي تي سنجيدگي سان ان طرح غور ڪري ته ماضي ۾ جيڪو ڪجهه ڪندو رهيس ۽ هاڻي به انهيءَ تي قائم آهيان ته ڇا اهو ڪم منهنجي آخرت جي لاءِ نقصان ڏهه ته ناهي؟ يقيناً جيڪو مسلمان فڪرِ آخرت جي عادت پيدا ڪندو آهي، ان جي ڪردار ۽ گفتار ۾ آهسته آهسته بهتري پيدا ٿي ويندي آهي ۽ ان کي هميشه پنهنجي آخرت بهتر بنائڻ جي فڪر رهندي آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ﷻ اسلامي پائرن جي 72 مدني انعامات ۾ به محاسبِي جي ترغيب تي مشتمل هڪ مدني انعام موجود آهي، جيئن

مدني انعام نمبر 15 آهي: ”ڇا اڄ توهان مڪمل ڌيان سان گهٽ ۾ گهٽ 12 منٽ فڪرِ مدينه (يعني پنهنجي اعمال جو محاسبو) ڪندي جن جن مدني انعامات تي عمل ٿيو رسالي ۾ ان جا خانا پريا؟“

عملن جي باري ۾ غور و فڪر جي آهيت جو اندازو هن ڳالهه مان لڳائي

سگهجي ٿو ته قرآن ۽ حديث ۾ باقاعده ان جي ترغيب ڏياري وئي آهي، جيئن
سپارو 28 سُورَةُ حَشْرِ جي آيت نمبر 18 ۾ الله عَزَّوَجَلَّ ارشاد فرمائي ٿو:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ
نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ^ع (پ ۲۸، الحشر: ۱۸)
ترجموڪنز الايمان: اي ايمان وارو! الله کان
ڊڄو ۽ جڳائي ته سياڻي جي واسطي اڳتي
هن ڇاموڪليو.

هن آيت تحت تفسير ابن كثير ۾ آهي ته پنهنجو مُحاسبو ڪريو، ان کان
پهريان جو اوهان جو مُحاسبو ڪيو وڃي ۽ غور ڪريو ته توهان قيامت جي
ڏينهن الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ پيش ڪرڻ جي لاءِ نيڪ عملن جو ڪيترو ذخيرو
گڏ ڪيو آهي. (تفسير ابن كثير، پ ۲۸، الحشر، تحت الآية: ۱۸، ۱۰۶)

احاديثِ ڪريم ۾ رحمتِ عالم، نورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به ڪيئي ڀيرا
اعمال جو مُحاسبو ڪرڻ جي ترغيب ڏياري آهي، اچو هن باري ۾ ٽي (3)
فرمانِ مُصْطَفِي ٻڌون ٿا:

احتساب (فکرِ مدينه) جي باري ۾ ٽي (3) فرمانِ مُصْطَفِي

1. فرمايائون: جڏهن توهان ڪنهن ڪم کي ڪرڻ چاهيو ته ان جي انجام جي
باري ۾ غور ڪري وٺو، جيڪڏهن اهو سنو آهي ته ان کي ڪري وٺو ۽
جيڪڏهن ان جو نتيجو غلط هجي ته ان کان پاسو ڪريو. (ڪنز العمال، ڪتاب الاخلاق،
حرف التاء، التودة والتاني، والتبيين، الجزء ۲، ۴/۴۴، حديث: ۵۶۷۳)

2. عقل مند جي لاءِ هڪ گهڙي اهڙي هئڻ گهرجي جنهن ۾ هو پنهنجي نفس
جو محاسبو ڪري. (شعب الايمان، باب في تعديد نعم الله... الخ، ۴/۱۶۴، حديث: ۴۶۷۷)

3. (آخرت جي معاملن ۾) گهڙي کن غور و فکر ڪرڻ سٺ (60) سالن جي
عبادت کان بهتر آهي. (ڪنز العمال، ڪتاب الاخلاق، التفكر، ۳/۴۸، حديث: ۵۷۰۷)

منا مٺا اسلامي ڀاڻرو! خبر پئي ته قرآنِ ڪريم ۽ احاديثِ مبارڪه ۾ مُحاسبو ڪرڻ جي ڪيتري قدر ترغيب ڏياري وئي آهي، تنهنڪري جيڪڏهن اسان چاهيون ٿا ته اسان کي رضاءِ رَبِّ الانام حاصل ٿئي، اسان دنيا ۽ آخرت ۾ ڏَلَت، رُسوائي ۽ شرمندگي کان بچي وڃون، جهڻم کان چوٽڪارو ملي وڃي ۽ جَنَّتِ نڪاڻو بڻجي وڃي ته اسان کي گهرجي ته اسان پنهنجي موت کان غافل ٿيڻ ۽ وڏيون وڏيون اُميدون ڪرڻ جي بدران سمجهداري جو ثبوت ڏيندي روزانو فڪرِ مدينه (محاسبو) ڪرڻ جي عادت بڻايون، چوٽه اسان کي اڃا مُهلت مليل آهي، اسان جي زندگي جو سلسلو جاري آهي، موت جو فرشتو اڃا تشریف فرما ناهي ٿيو، هوش ۽ حواس ۽ عقل سڀئي سلامت آهن، پر جنهن ڏينهن ساهن واري مالا ٿئي پئي، موت جو فرشتو اچي پهتو ته لڪ ڪوششن جي باوجود چاهيندي به اسان ڪجهه نه ڪري سگهنداسين ۽ ان وقت پڇتائڻ جي علاوه ٻيو ڪجهه نه ورنڊو، جيئن ته

اميرُ المؤمنين حضرت سيدنا عمر فاروقِ اعظم رضي الله تعالى عنه جن فرمايائون:
اي انسانو! پنهنجي عملن جو ان کان پهريان محاسبو ڪريو جو قيامت اچي وڃي ۽ ان جو حساب ورتو وڃي. (احياءُ العلوم، ۱۲۸/۵)

اچو! هاڻي اسان مُحاسبي جي وصف ٻڌون ٿا ته جيئن ان جي ذريعي اسان وڌيڪ بهتر انداز ۾ پنهنجي عملن جو مُحاسبو ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي سگهون،

محاسبو ڇا آهي؟

حُجَّةُ الاسلام حضرت سيدنا امام محمد غزالي رحمۃ الله تعالى عليه پنهنجي مشهور ڪتاب "احياءُ العلوم" ۾ فرمائن ٿا: عملن جي ڪثرت ۽ مقدار ۾ گهٽائي ۽ نقصان جي معرفت جي لاءِ جيڪو غور ڪيو ويندو آهي ان کي مُحاسبو چوندا آهن، تنهنڪري جيڪڏهن ٻانهو پنهنجي سڄي ڏينهن جي عمل کي اڳيان

رکي ته جيئن ان کي ڪمي بيشي جي خبر پئي ته اهو به مُحاسبو آهي.

(احياء العلوم، ۵/۳۱۹)

فکرِ مدينه ڇاڪي چئبو آهي؟

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ شيخِ طريقت، اميراهلسنت دامت بَرَکَاتُھُمُ الْعَالِيہ هُن پُرفتن دور ۾ اسان کي پنهنجي عملن جو مُحاسبو ڪرڻ جو ذهن ڏنو آهي، دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول ۾ پنهنجي عملن جو مُحاسبو ڪرڻ کي ”فکرِ مدينه“ چيو ويندو آهي. فکَرِ مدينه مان مُراد هي آهي ته انسان اُخروي اعتبار سان پنهنجي زندگي جي معمولات تي غور و فکَر ڪري، پوءِ جيڪي ڪم ان جي آخرت جي لاءِ نقصان ڪار ثابت ٿي سگهندا هجن، انهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪري ۽ جيڪي ڪم اُخروي اعتبار سان نفعي بخش نظر اچن انهن ۾ بهتري جي لاءِ اپاءَ ڪري. استقامت سان فکَرِ مدينه ڪرڻ سان خُوب خُوب برڪتون حاصل ٿينديون آهن، اهو ئي سبب آهي جو بزرگانِ دين نهايت استقامت سان فکَرِ مدينه (پنهنجي عملن جو مُحاسبو) ڪندا هئا ۽ ان کان ڪنهن صورت به غفلت اختيار نه ڪندا هئا.

سيدنا فاروق اعظم جو فکَرِ مدينه

حضرت سيدنا عمر فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالٰى عَنْهُ (پنهنجو مُحاسبو ڪندي) رات جي وقت پنهنجي پيرن تي دُڙو (ڪوڙو) هڻي فرمائيندا هئا: ٻڌاءِ! اڄ تو ”ڪهڙو عمل“ ڪيو؟ (احياء العلوم، ۵/۳۵۸ ملخصاً)

هر وقت فکَرِ مدينه

حضرت سيدنا حسن بصري رَضِيَ اللهُ تَعَالٰى عَنْهُ چاليهه (40) سالن تائين نه ڪليا. راوي جو بيان آهي ته مون جڏهن به انهن کي ويٺل ڏٺو ته ائين لڳندو هو جيئن ڪو

قيدي آهي، جنهن کي سر ڌڙ کان ڌار ڪرڻ جي لاءِ آندو ويو آهي، جڏهن پاڻ گفتگو ڪندا هئا ته ائين معلوم ٿيندو هو ته آخرت جو مُشاهدو فرمائي رهيا آهن ۽ ان کي ڏسي ڏسي خبر ڏئي رهيا آهن ۽ جڏهن خاموش ٿيندا هئا ته اهو عالم هوندو هو جڻ ته انهن جي اکين جي اڳيان باه پڙڪي رهي آهي. جڏهن سندن کي ايتري قدر خوف زده رهڻ بابت عرض ڪيو ويو ته پاڻ فرمايائون: مان هن ڳالهه کان بي خوف نه آهيان جو الله **عَزَّوَجَلَّ** منهنجي بعض ناپسنديده اعمال تي باخبر ٿي مون کان ناراض ٿي وڃي ۽ ارشاد فرمائي: ”وڃ! مان تو کي نه ٿو بخشان“ (ته) هن صورت ۾ منهنجا تمام عمل ضائع ٿي ويندا.

(احياء العلوم، ۵۵۶/۴-۵۵۵)

نفس جي مُحاسَبِي جو عجيب طريقو

حضرت سَيِّدُنا اِبْرَاهِيمَ تيمي **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْه** فرمائن ٿا ته هڪ پيري مون اهو تصور ڪيو ته آئون جنت ۾ آهيان، اتي جا ميوا کائي رهيو آهيان، جنتي نهرن منجهان شربت پي رهيو آهيان ۽ حورن سان ملاقات ڪري رهيو آهيان، ان کان پوءِ مون اهو خيال ڪيو ته آئون جهنم ۾ آهيان ۽ باهه جي زنجيرن ۾ جڪڙيل آهيان، ٿوهر (يعني زهريلو ڪنڊيدار وڻ) کائي رهيو آهيان ۽ دوزخين جي پونءِ پي رهيو آهيان. پوءِ مون پنهنجي نفس کان پڇيو: ٻڌاء، توکي هنن ٻنهي مان ڪهڙي شيءِ پسند آهي؟ نفس چيو ”ارادو آهي ته دنيا ۾ واپس وڃي نيڪ عمل ڪري اڃان تڏهن مون پنهنجي نفس کي چيو: في الحال توکي مهلت مليل آهي تنهنڪري خوب نيڪ عمل ڪر. (مکاشفة القلوب، ص ۵۴۶ ملخصاً)

الله تبارڪ و تعاليٰ انهن نيڪ هستين جي صدقي ۾ اسان کي نيڪ بڻائي ڇڏي ۽ ڪاش! اسان سُڌري وڃون.

إلهی رحم فرما میں سُدھرنا چاہتا ہوں اب
نبی کا تجھ کو صدقہ میں سُدھرنا چاہتا ہوں اب

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

منا منا اسلامي پائرو! اوھان ڏٺو تہ اسان جي بزرگ سڳورن ۾ فڪرِ مدينه (محاسبو ڪرڻ) جو جذبو ڪيتري قدر گهڻو هو، انهن مبارڪ هستين جي ويجهو فڪرِ مدينه (محاسبو ڪرڻ) جي ڪيتري قدر اهميت هئي جو هر وقت پنهنجي عملن جي باري ۾ فڪرمند رهندا هئا ته خبر ناهي اهي عمل الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاہ ۾ مقبول ٿي اسان جي مغفرت جو ذريعو بڻجندا يا مردود ٿي اسان جي هلاڪت جو سبب ثابت ٿيندا. ٿورو سوچيو! جڏهن اهي مقبولانِ بارگاه ايتري قدر استقامت سان فڪرِ مدينه ڪندا هئا ته اسان گناهگاران کي فڪرِ مدينه ڪرڻ جي ڪيتري قدر ضرورت آهي. فڪرِ مدينه ڪرڻ جي اهميت ۽ نه ڪرڻ جو نقصان ڇا هوندو آهي اهو هن مثال سان سمجهو! جهڙي طرح دُنيايوي ڪاروبار سان لاڳاپيل ڪو به شخص انهيءَ وقت ڪامياب تاجر بڻجي سگهندو آهي، جڏهن هو پنهنجي خرچ ڪيل مال کان ڪيئي ڀيرا وڌيڪ نفعو ڪمائڻ ۾ ڪامياب ٿي وڃي ۽ ان جو اصل سرمايو به محفوظ رهي. هن مقصد جي حُصول جي لاءِ هو پنهنجي ڪاروبار (Business) جو روزانو، ماهوار ۽ سالانو حساب ڪتاب ڪندو آهي، پوءِ ان تي مختلف پهلوئن کان نه صرف زباني غور و فڪر ڪري ٿو بلڪ ان کي تحريري طور تي محفوظ رکڻ جي ڪوشش ڪندو آهي، جتي ڪنهن قسم جي خامي نظر آئي، ان کي دُرُست ڪندو آهي ۽ جيڪا شيءِ نفعي جي حُصول ۾ رُڪاوٽ نظر ايندي آهي ان کي پري ڪندو آهي. جيڪڏهن هو پنهنجي ڪاروباري مُعاملات جو مُحاسبو نه

ڪري ته ان کي نفعو حاصل ٿيڻ رهيو پري جي ڳالهه بلڪ ان کي نقصان پڻ ٿي سگهي ٿو ۽ جيڪڏهن ان نقصان کان بعد به هو ”خوابِ خرگوش“ (يعني غفلت جي گهري نند) مان بيدار نه ٿئي ته هڪ ڏينهن اهڙو به ايندو آهي جو ان جو اصل سرمايو به باقي ناهي رهندو ۽ هو رُپئي رُپئي جو مُحتاج ٿي ويندو آهي. بلڪل اهڙي طرح جيڪو شخص ”ڪاروبارِ آخرت“ ۾ نفعو ڪمائڻ جو آرڙو مند هجي، ان کي به گهرجي ته پنهنجي ڪيل عملن تي غور ڪري، جيڪي عمل ان کي نفعو ڏيارڻ ۾ معاون ثابت ٿين، انهن کي مزيد بهتر ڪري ۽ جيڪي ڪم ان جي نفعي جي حُصول ۾ رُڪاوٽ بڻجي رهيا هجن، انهن کي ڇڏي ڏئي، جيڪو شخص اهڙي طرح پنهنجو احتساب جاري رکندو، هو الله عَزَّوَجَلَّ جي توفيق سان ڪاميابي ماڻيندو ۽ نفعي طور إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ ان کي جنت ۾ داخلا نصيب ٿيندو ۽ جيڪڏهن ائين ڪرڻ جي بدران ”خوابِ غفلت“ جو شڪار ٿي وڃي ته هو خساري ۾ رهندو، جنهن جو نتيجو جهنم ۾ داخلي جي صورت ۾ نظر اچي سگهي ٿو. (وَالْعِيَاذُ بِاللَّهِ عَزَّوَجَلَّ)

شيخ طريقت، اميرِ اهلست، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه آسان ۽ بهتر انداز ۾ فڪرِ مدينه (يعني پنهنجو مُحاسبو) ڪرڻ جي باري ۾ جيڪا رهنمائي فرمائي آهي، اها واقعي ساراه لائق ۽ عمل ڪرڻ جوڳي آهي، پاڻ هن پُرفتن دور ۾ آساني سان نيڪيون ڪرڻ ۽ گناهن کان بچڻ جي طريقن تي مُشتمل شريعت و طريقت جو جامع مجموعو بنام ”مَدَنِي انعامات“ سُولات جي صورت ۾ عطا فرمايو آهي. اسلامي پائرن جي لاءِ 72، اسلامي پيئرن جي لاءِ 63، علمِ دين جي شاگردن لاءِ 92، ديني شاگردپائن جي لاءِ 83، مَدَنِي مُنن ۽ مَدَنِي مُنن جي لاءِ 40، خُصُوصِي

(یعنی گونگن ٻوڙن) اسلامي ڀائرن جي لاءِ 27 مَدَنیِ انعامات عطا فرمایا آهن.

مدني انعامات تي عمل ڪندڙن جي لاءِ دُعاءِ عطار

منا مٺا اسلامي ڀائرو! شيخ طريقت، اميراهلسُت دَامَتْ بَرَكَاتُھُمُ الْعَالِيہ مدني انعامات جو سلسلو ڇو شروع فرمايو، ان جو سبب بيان ڪندي فرمائن ٿا: ”مَدَنیِ ڪم ۾ ترقي، اخلاقي تربيت ۽ تقويٰ ملي، ان مقصد سان مون ”مَدَنیِ انعامات“ جو سلسلو شروع ڪيو. (جنت ڪے طلبگاروں ڪے ليے مدنی گلدستہ، ص ۲۵) جڏهن مون کي خبر پوندي آهي ته ڦُلاڻو اسلامي ڀاءُ يا اسلامي ڀيڻ جو ”مَدَنیِ انعامات“ تي عمل آهي ته دل باغ باغ بلڪ باغ مدينه ٿي ويندي آهي يا ٻڌندو آهيان ته ڦُلان زبان ۽ اکين جو يا ان مان ڪنهن هڪ جو ”قفلِ مدينه“ لڳايو آهي ته عجيب ڪيف ۽ سُروُور حاصل ٿيندو آهي.“ ”مَدَنیِ انعامات“ جي مُطابق عمل ڪرڻ وارن کي اميراهلسُت دَامَتْ بَرَكَاتُھُمُ الْعَالِيہ پنهنجي دعائن سان ڪهڙي طرح نوازين ٿا، اچو! اسان به ٻڌون ٿا: ”اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ اوهان کي مدينه منوره جي سدا بهارگلن جيان مسڪرائيندو رکي، ڪڏهن به اوهان جون خوشيون ختم نه ٿين، حيات و ممات (يعني زندگي ۽ موت)، بَرَزَخ ۽ سَكَرات (حالتِ نزع) ۽ قيامت جي جان سوز گهڙين ۾ هر جڳهه مَسَرَتون ۽ شادمانيون نصيب ٿين، اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ اوهان جي ۽ تمام قبيلي جي مغفرت ڪري، جنتُ الفردوس ۾ اوهان کي پنهنجي پياري حبيب صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جو پاڙو عطا فرمائي. (جنت ڪے طلبگاروں ڪے ليے مدنی گلدستہ، ص 33)

اميراهلسُت دَامَتْ بَرَكَاتُھُمُ الْعَالِيہ مدني انعامات تي عمل ڪرڻ وارن جي لاءِ ولايت جي دُعا ڪندي اللّٰهُ تعاليٰ جي بارگاهِ عالي ۾ عرض ڪن ٿا.

تُو ولی اپنا بنالے اس کو رب لم یزل
”مدنی انعامات“ پر ڪرتا هے جو کوئی عمل

مدني انعامات جي اهميت

منا مٺا اسلامي ڀاڻرو! ”مَدَنِي انعامات“ جو عظيم تحفو نه صرف اَسلاف رَحْمَتُهُمُ الله تَعَالٰی جي ياد ڏياري ٿو بلڪ ان جي نقشِ قدم تي هلندي فِڪرِ مدينه ڪرڻ جو بهترين ذريعو به آهي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مدني انعامات تي عمل جي برڪت سان بعض اسلامي ڀائر عطار جا دوست، ڪي عطار جا پيارا، بعض محبوبِ عطار ۽ ڪجهه ته عطار جا منظورِ نظر به بڻجڻ جي سعادت ماڻي رهيا آهن، ان مدني انعامات تي عمل ڪري اسان پنهنجي ۽ سڄي دُنيا جي ماڻهن جي اِصلاح جي ڪوشش جو عظيم جذبو ماڻي سگهون ٿا، مَدَنِي انعامات جي رسالي کي کولي ان ۾ ڏنل سُوالن جي جوابن ۾ پاڻ ئي ”ها“ يا ”نه“ جي ذريعي پنهنجي عمل جي چڱي بُري هئڻ جو جائزو وٺندي پنهنجي غلطيٰن کي سُڌاري سگهون ٿا. جن اهو مَدَنِي انعامات اسان کي روزانو پنهنجي ئي قائم ڪيل خود اِحتسابي جي عدالت ۾ حاضر ڪري پنهنجي ئي ضمير سان فيصله ڪرائيندا ۽ اسان کي پنهنجي اِصلاح ۽ نجات جو موقعو فراهم ڪن ٿا. حقيقت ۾ اهي مَدَنِي انعامات جنّت ۾ وٺي وڃڻ وارا عمل ڪرڻ ۽ جَهَنم ۾ ڪڍي وڃڻ وارا عملن کان بچڻ جي ترغيب جو مجموعو آهن. جن شيخِ طريقت، اميرِ اهلِ سنّت دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ اَلْعَالِيَه اسان جي عملي بد حوالي ڏسندي اسان جي اِصلاح جو هڪ انوکو طريقو اختيار ڪيو آهي، ته جيئن اسان روزانو مُقَرَّر وقت تي فِڪرِ مدينه تي اِستقامت حاصل ڪري سگهون. اهو ئي سبب آهي جو بيشمار اسلامي ڀائر، اسلامي پيڻون ۽ شاگرد ۽ شاگردياڻيون روزانو سمهڻ کان پهريان ”فِڪرِ مدينه“ ڪندي مَدَنِي انعامات جي رسالي ۾ ڏنل خانا پريندا آهن، جنهن جي برڪت سان نيڪ بڻجڻ ۽ گناهن کان بچڻ جي راه ۾ حائل رُڪاوٽون الله عَزَّوَجَلَّ جي فضل ۽ ڪَرَم سان پري ٿي وينديون آهن، پابندِ سُنّت بڻجڻ، گناهن کان نفرت

ڪرڻ ۽ ايمان جي حفاظت جي لاءِ فڪر ڪرڻ جو ذهن به بڻجندو آهي.

ڪتاب ”فڪرِ مدينه“ جو تعارف

منا منا اسلامي پائرو! فڪرِ مدينه جي باري ۾ تفصيلي معلومات حاصل ڪرڻ، فڪرِ مدينه تي استقامت ماڻڻ، پابندِ سنت بڻجڻ ۽ ايمان جي حفاظت جو جذبو ماڻڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جو شايع ٿيل 166 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”فڪرِ مدينه“ جو مطالعو نهايت مفيد آهي. هن ڪتاب ۾ فڪرِ مدينه (عمل جو محاسبو ڪرڻ) جي ضرورت ۽ اهميت، ان جا فائدا، قرآن ۽ حديث جي روشني ۾ محاسبو ڪرڻ جو ثبوت ۽ بزرگانِ دين جي فڪرِ مدينه جا واقعا بيان ڪرڻ سان گڏوگڏ مختلف موضوعن تي فڪرِ مدينه ڪرڻ جو عملي طريقو به بيان ڪيو ويو آهي. ان جي علاوه اميرِ اهلستِ دامت بركاتهمُ العالیه جا 2 رسالا پڙهڻ به هن باري ۾ نهايت مفيد ٿيندا، هڪ جو نالو آهي ”نيڪ بڻجڻ جو نسخو“ ۽ ٻئي رسالي جو نالو آهي ”مان سُڌرڻ چاهيان ٿو“. تمام اسلامي پائرن کان مَدَنِي التِجا آهي ته هن ڪتاب کي اڄ ئي مڪتبه المدينه تان هديهءَ طلب فرمائي هن جو مطالعو ڪريو. دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن ڪتاب ۽ هنن 2 رسالن کي ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

نجات جو بهترين ذريعو

منا منا اسلامي پائرو! مَدَنِي انعامات جي باري ۾ جيڪڏهن اهو چيو وڃي ته هي نجات جي راهه تي هلڻ جو هڪ بهترين ذريعو آهي ته شايد غلط نه ٿيندو، ڇو ته ان مان بعض مَدَنِي انعامات فرائض تي، بعض واجبات تي ۽ بعض سُئن ۽ مُستَحَبَّات تي مشتمل آهن ۽ يقيناً اهي تمام ڪم اخروي نجات جو سبب آهن، اچو! هن مان ڪجهه مَدَنِي انعامات جي باري ۾ ٻڌون ٿا، جيئن

مَدَنِي انعام نمبر 1 ۾ آهي: ”ڇا اڄ توهان ڪجهه نه ڪجهه جائز ڪمن کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪيون، ۽ گهٽ ۾ گهٽ ٻن چئن کي هن جي ترغيب ڏياري؟“

منا مٿا اسلامي پائرو! بيشڪ سني نيت ڪرڻ هڪ اهڙو عمل آهي جيڪو محنت جي اعتبار کان بيحد هلڪو، پر اجر ۽ ثواب جي لحاظ کان بيحد عظيم آهي. ان ڪري اسان کي گهرجي ته هر نيك عمل کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪيون، ايستائين جو کائڻ، پيئڻ، سمهڻ، لباس پائڻ ۽ نڪاح ڪرڻ ۾ به سني نيت شامل حال هجي. مثال طور کائڻ پيئڻ سان الله عَزَّوَجَلَّ جي اطاعت تي قوت حاصل ڪرڻ جي نيت هجي. لباس پائڻ وقت اها نيت هجي ته الله عَزَّوَجَلَّ مون کي پنهنجي پوشيده شيون لڪائڻ جو حڪم ڏنو آهي ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي نعمت جي اظهار جي نيت هجي. سمهڻ کان اهو مقصد هجي ته جيڪي عبادتون الله عَزَّوَجَلَّ فرض ڪيون آهن، انهن کي ادا ڪرڻ ۾ مدد حاصل ٿئي. نڪاح ڪرڻ ۾ پاڪدامني حاصل ڪرڻ ۽ حرام کان بچڻ جي نيت هجي. اچو! بزرگانِ دين جي زباني نيت جي اهميت ۽ فضيلت تي مشتمل چند نصيحت آموز قول ٻڌون ٿا:

بزرگانِ دين کان منقول آهي: اڪثر ننڍن عملن کي نيت وڌو ڪندي آهي ۽ گهڻا وڏا وڏا عمل نيت جي ڪري ننڍا ٿي ويندا آهن. (قوت القلوب، الفصل الثامن والثلاثون... الخ، ۲/۳۶۸) حضرت سيدنا امام محمد بن محمد غزالي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْهِ فرمائن ٿا: عمل جا ٽنپ نيتون آهن، عمل نيت جو محتاج آهي ته جيئن ان جي ڪري بهتر ٿي وڃي جڏهن ته نيت بذاتِ خود خير (پلائي) آهي، جيتوڻيڪ ڪنهن رڪاوٽ جي ڪري عمل دشوار ٿي وڃي. (احياء العلوم، ۵/۲۲۳) حضرت سيدنا سُفيان ثوري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْهِ جن فرمائن ٿا: اڳي جا ماڻهو عمل جي لاءِ ان طرح نيت جي

علم کي سکندا هئا جهڙي طرح عمل سکندا هئا. بعض عالم سڳورن فرمايو: عمل کان پهريان ان جي نيت سکو ۽ جيستائين اوهان نيڪي جي نيت تي رهندو، ڀلائي تي رهندو. (قوت القلوب، ۲۰/۲۶۸)

اچي اچي نيتون کا هو خدا جذبه عطا
بنده مخلص بنا کر عفو ميري هر خطا

(نيڪي جي دعوت، ص ۹۳)

امير اهلست دامت بركاتهم العاليه دُعا فرمائي رهيا آهن ته يا الله عَزَّوَجَلَّ مون کي سٺين سٺين نيتن جو جذبو عطا فرما، مون کي پنهنجو مخلص ٻانهو بڻاءِ ۽ منهنجي هر خطا معاف فرما.

چڱي نيت تي ربُ الانام جو انعام

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 656 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”فيضانِ رياضُ الصالحين“ صفحي نمبر 31 تي آهي: منقول آهي ته بني اسرائيل جو هڪ شخص ڏڪار جي زماني ۾ واريءَ جي هڪ ڍير وٽان گذريو ته دل ۾ چيائين: جيڪڏهن اها واري اناج هجي ها ته مان هن کي ماڻهن تي صدقو ڪيان ها. الله عَزَّوَجَلَّ ان دور جي نبي عليه السلام تي وحي موڪلي ته ان کي ٻڌايو! الله عَزَّوَجَلَّ تنهنجو صدقو قبول ڪري ورتو آهي ۽ سٺي نيت جي بدلي توکي ايترو ثواب ڏنو آهي جيترو ان وقت ملي ها، جڏهن اها واري اناج هجي ها ۽ تون ان کي صدقو ڪرين ها. (قوت القلوب، ۲۰/۲۷۱)

اچي اچي نيتون کا هو خدا جذبه عطا
بنده مخلص بنا، کر عفو ميري هر خطا

”يومِ تعطيلِ اعتكاف“

منا مٺا اسلامي پائرو! بيان ڪيل بزرگانِ دين جي قولن ۽ حڪايتن مان نيت جي اهميت ۽ فضيلت معلوم ٿي، تنهنڪري هر نيڪ ۽ جائز ڪم کان پهريان ڪجهه نه ڪجهه سنيون سنيون نيتون ڪرڻ گهرجن ته جيئن اسان سنيون نيتون جون برڪتون ماڻڻ ۾ ڪامياب ٿي سگهون. هر جائز ڪم ۾ سنيون نيتون ڪرڻ جو ذهن بنائڻ جي لاءِ دعوت اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته رهو ۽ سنتن جو پيڪر بڻجڻ جي لاءِ 12 مدني ڪمن ۾ پاڻ کي عملي طور شامل ڪريو. 12 مدني ڪمن مان هفتيوار هڪ مدني ڪم ”يومِ تعطيلِ اعتكاف“ به آهي. ”يومِ تعطيلِ اعتكاف“ ۾ جيئن ته اڪثر وقت مسجد ۾ گذارڻو پوندو آهي، هن سان مسجدون به آباد ٿينديون آهن، هڪ هڪ لمحو عبادت ۾ گذارڻ جي سعادت حاصل ٿيندي، مسجد سان محبت ڪرڻ ۽ ان ۾ پنهنجو وڌ کان وڌ وقت گذارڻ جي وڏي فضيلت آهي جيئن

حضرت سيدنا ابو سعيد خدری رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ رسالت، شهنشاهِ نبوت صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جن فرمايو: جڏهن توهان ڪنهن شخص کي ڏسو ته هو مسجد ۾ ڪثرت سان اچ وڃ رکڻ وارو آهي ته ان جي ايمان جي گواهي ڏيو چو ته الله عَزَّوَجَلَّ ارشاد فرمائي ٿو:

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ
ترجمو ڪنز الايمان: الله جون مسجدون ته
فقط اُهي ئي آباد ڪندا آهن جيڪي الله ۽
قيامت تي ايمان رکن ۽ نماز قائم ڪندا آهن
۽ زڪوات ڏيندا آهن (پ ۱۰، التوبه: ۱۸)

(ترمذي، ڪتاب الايمان، باب ماجاء في حرمة الصلوة، ۲۸۰/۲، رقم: ۲۶۲۶)

مدني انعامات تي عمل جون برڪتون

بابُ المدينه (ڪراچي) جي علائقي پُراڻو گوليمار ڊويزن ”فيضِ مرشد“

جي هڪ اسلامي پيڻ جي تحريري بيان جو خلاصو آهي ته منهنجي دعوت اسلامي جي مشڪبار مدني ماحول سان وابستگي جو سبب ڪجهه ائين بڻيو جو دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته هڪ اسلامي پيڻ انفرادي ڪوشش ڪندي اميرِ اهلستِ دامت بَرَڪاتُھُمُ الْعَالِيه جو عطا ڪيل نيڪ بڻجڻ جو نسخو ”مدني انعامات جو رسالو“ تحفي ۾ ڏنو ۽ ان جو مطالعو ڪرڻ ۽ روزانو فڪرِ مدينه ڪندي ان کي پرڻ جو ذهن ڏنو. مون نيت ڪئي ته روزانو فڪرِ مدينه ڪندي مدني انعامات جي رسالي کي ضرور پُر ڪنديس. مون جڏهن مدني انعامات جي رسالي ۾ ڏنل سوال پڙهيا ته منهنجي حيرت جي انتها نه رهي، چوڻه ان ۾ اهڙين اهڙين نيڪين جي ترغيب ڏياري وئي هئي جو جنهن کان مان بلڪل غافل هئس. ان کان بعد اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مون مدني انعامات تي عمل کي پنهنجي زندگي جو معمول بڻائي ورتو، جنهن جي برڪت سان مون کي نمازن جي پابندي نصيب ٿي، نيڪين سان محبت ٿي ۽ گناهن کان بچڻ جو ذهن بڻيو. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ تادمِ تحريرِ مُبَلَّغِ دعوتِ اسلامي جي حيثيت سان مدني ڪمن ۾ ترقي ۽ عروج جي لاءِ ڪوشش ڪيان پئي. الله عَزَّوَجَلَّ اميرِ اهلستِ دامت بَرَڪاتُھُمُ الْعَالِيه تي پنهنجي خاص رحمتن جو نزول فرمائي ۽ دعوتِ اسلامي کي ترقي ۽ عروج عطا فرمائي.

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّيْ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

شيخِ طريقت، اميرِ اهلستِ دامت بَرَڪاتُھُمُ الْعَالِيه مسلمانن کي روزانو پنج ئي نمازونِ تڪبيرِ اوليٰ سان مسجد جي پهرين صف ۾ باجماعت ادا ڪرڻ جو ذهن ڏيڻ جي لاءِ هڪ مدني انعام اهو به عطا فرمايو آهي: ڇا اڄ توهان پنج ئي نمازونِ مسجد جي پهرين صف ۾ تڪبيرِ اوليٰ سان باجماعت ادا ڪيون؟ ۽ هر

پيري ڪنهن هڪ کي پاڻ سان گڏ مسجد وٺي وڃڻ جي ڪوشش فرمائي؟

هن مَدَنِي انعام جي باري ۾ امير اهلِ سُنَّت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه پنهنجي رسالي ”نيڪ بڻجڻ جو نُسُخو“ صفحي 11 تي فرمائن ٿا: رُڳو هن هڪ مَدَنِي انعام تي ڪو صحيح معنيٰ ۾ عمل ڪرڻ وارو بڻجي وڃي ته **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** ان جو ٻيڙو پار ٿي ويندو، “اچو! هن مَدَنِي انعام تي عمل جي نيت سان نماز پڙهڻ جي فضيلت ٻڌو ۽ جهومو، جيئن

اميرالمومنين حضرت سَيِّدُنَا عُثْمَانُ غُني **رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ** فرمائن ٿا: مون نبي ڪريم **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** کي هي فرمائيندي ٻڌو ته جنهن مسلمان تي فرض نماز جو وقت اچي ۽ هو نماز جي لاءِ سٺي طريقي سان وضو ڪري ۽ ان کي خُشوع ۽ خُضوع سان ادا ڪري، ته اها نماز ان جي اڳوڻن ڪُناهن جي لاءِ ڪُڦارو بڻجي ويندي جيستائين ڪبيره ڪُناه جو ارتڪاب نه ڪري ۽ اهو عمل سڄي زندگي جاري رهندو يعني اها نماز ان جي ڪُناهن جو ڪُڦارو بڻجندي رهندي.

(مسلم، ڪتاب الطهارة، باب فضل الوضوء و الصلوة عقبه، ص ۱۴۲، رقم ۲۲۸)

پهرين صف جي اهميت

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! هن مَدَنِي انعام ۾ پهرين صف ۾ نماز پڙهڻ جي به تَرغيب ڏياري وئي آهي، جنهن جي باري ۾ حديثِ پاڪ ۾ فرمايو ويو ته جيڪڏهن ماڻهن کي هي معلوم ٿي وڃي ته اذان ڏيڻ ۽ پهرين صف ۾ نماز پڙهڻ ۾ ڪيترو اجر آهي ۽ پوءِ انهن کي فُرَعَ اَندَازي (ڪٽو) جي بغير اهي سَعادتون حاصل نه ٿينديون ته ان جي خاطر ضرور فُرَعَ اَندَازي ڪندا.

(مسلم، ڪتاب الصلوة، باب تسوية الصفوف واقامتها،-- الخ، ص ۲۳۱، حديث: ۴۳۷)

سُبْحَنَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ! اوهان ڏٺو ته نماز ڪيتري قدر عَظِيمُ الشَّانِ عبادت آهي ته

جيڪو خوش نصيب مسلمان خُشوع ۽ خُضوع سان ادا ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿئي ته الله عَزَّوَجَلَّ ان کي نماز پڙهڻ جو هي صلّو عطا فرمائيندو آهي جو ان جي نمازن کي سڄي زندگي جي لاءِ ان جي گناهن جو ڪقارو بڻائيندو آهي. جيڪڏهن اسان پنهنجي بزرگن جي زندگي جي احوال جو مطالعو ڪيون ته معلوم ٿيندو ته اهي نيڪ ماڻهو بيماري ۾ به مسجد جي حاضري ۽ باجماعت نماز جي ادائينگي کان غافل نه ٿيندا هئا، جيئن

صحابي رسول حضرت سيدنا زبير بن عوام رضي الله تعالى عنه جا پوتا حضرت سيدنا عامر رحمته الله تعالى عليه سڪرات جي عالم ۾ تڪليف ۾ هئا ته مغرب جي اذان شروع ٿي وئي، پاڻ فرمايائون: منهنجو هٿ پڪڙيو! (۽ مون کي مسجد پهچايو) عرض ڪيو ويو: اوهان بيمار آهيو، ارشاد فرمايائون: مان الله عَزَّوَجَلَّ جي سڏ کي ٻڌان ۽ قبول نه ڪيان! (يعني ائين ڪرڻ منهنجي برداشت کان ٻاهر آهي) پوءِ ماڻهو اوهان جو هٿ پڪڙي مسجد وٺي آيا ۽ اوهان مغرب جي جماعت ۾ شامل ٿيا، اڃا هڪ رکعت ئي ادا ڪئي هئي جو سندن رُوح قفسِ عنصری مان پرواز ڪري ويو. (سير اعلام النبلاء، عامر بن عبد الله بن الزبير بن العوام، ۵۲/۶)

موت ايمان په دے مدینے میں اور محمود عاقبت فرما
تو شرف زیر گنبد خضرا مجھ کو مرنے کا مرحمت فرما

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مدرسة المدینہ جو تعارف

منا مٺا اسلامي ڀائرو! بيان ڪيل واقعي مان انهن ماڻهن کي عبرت حاصل ڪرڻ گهرجي جيڪي ڪيئي ڀيرا نماز پڙهڻ جون فضيلتون ۽ نه پڙهڻ جون

وعیدون پڙهڻ ٻڌڻ جي باوجود بيماري ته بيماري صحت جي حالت ۾ به نماز پڙهڻ لاءِ تيار ناهن جڏهن ته ڪي ته معمولي مٿي جي سور ۽ نزلي زڪام جي سبب به نماز ڇڏي ڏيندا آهن، تنهنڪري پاڻ به نماز جي عادت بڻايو ۽ پنهنجي ٻارن کي به نماز ۽ سُنتن جو عادي بنايو.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مدني مَن ۽ مدني مُنين جي مدني تربيت جي لاءِ دعوتِ اسلامي جو هڪ شعبو مدرسه المدينه (للبنين ولبنات) قائم آهي. جنهن ۾ دُرست مَخارج سان قرآنِ ڪريم پڙهايو ويندو آهي، سُنتن جو عامل بڻايو ويندو آهي. اوهان به پنهنجن ٻارن کي تجويد ۽ قراءت سان قرآنِ ڪريم جي تعليم ڏيارڻ، اخلاقي تربيت جي ذريعي انهن کي نيڪ بنائڻ ۽ انهن کي پنهنجي لاءِ صَدَقَہ جاريه بنائڻ جي لاءِ مدرسه المدينه ۾ داخل ڪرايو.

هيئنر تائين ڪم وڌيش 69100 (اُتتھر هزار هڪ سو) مدني مَن ۽ مدني مُنين حفظِ قرآن ۽ اٽڪل 195242 (هڪ لک پنجاڻوي هزار ٻه سو بائيتاليهه) ناظره قرآن پڙهڻ جي سعادت حاصل ڪئي، هر سال رمضان جي مهيني ۾ تراويح ۾ هزارين حافظ قرآن ڪريم (مُصلَو) ٻڌائڻ/ ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪندا آهن.

نہ تھی حال کی جب ہمیں اپنے خبر رہے دیکھتے آوروں کے عیب و ہنر
پڑی اپنی بُرائیوں پہ جو نظر تو نگاہوں میں کوئی بُرا نہ رہا

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

منا منا اسلامي ڀائرو! شيخ طريقت، امير اهلِ سُنَّت دَامَتْ بَرَكَاتُھُمْ اَلْعَالِیَہ جھڙي نموني پاڻ پيڪرِ شرم و حياءِ ۽ نگاهن جي حفاظت جي مُعاملي ۾ نہایت حساس آهن،

اهڙي طرح مدني انعامات جي ذريعي پنهنجي مُريدن، محبين ۽ واسطيدارن کي باحيا بنائڻ ۽ نگاهن جي حفاظت جو ذهن ڏيڻ جي ڪوشش ڪئي آهي، جيئن مدني انعام نمبر 37 آهي: ڇا اڄ توهان پنهنجي گهر جي ورائڊن مان (بنا ضرورت) ٻاهر ۽ پڻ ڪنهن ٻئي جي دروازن وغيره مان انهن جي گهرن جي اندر جهاتيون پائڻ کان بچڻ جي ڪوشش ڪئي؟

منا منا اسلامي پائرو! علمِ دين کان ڏوري سبب کي ماڻهو گهرن جي دروازن مان بي ڌڙڪ جهاتيون پائڻ جي آفت ۾ مُبتلا نظر اچن ٿا، بالفرض دروازو کليل نه هجي ته جهاتيون (ليٽا) پائي ڏسندا آهن، سوراخن مان ڏسندا آهن، دري يا ڪهڙڪين مان جهاتيون پائيندا آهن، پردو هٽائي ڏسندا آهن ۽ هن ڳالهه جي بلڪل به پروا نٿا ڪن ته ڪو پنهنجي گهر ۾ ڪهڙي حالت ۾ ويندو هوندو. ياد رکو! ڪنهن جي گهر ۾ جهاتيون پائڻ جي شريعت ۾ سختي سان مُمانعت آهي.

حُضُور تاجدارِ مدينه منوره، سلطانِ مڪرمه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان عبرت نشان آهي: ”جنهن اجازت ملڻ کان پهريان ئي پردو هٽائي ڪري گهر جي اندر نظر ڪئي ۽ گهروارن جي ستر کي ڏٺو، ان اهڙو ڪم ڪيو جيڪو ان جي لاءِ حلال نه هو جڏهن ان ڏٺو جيڪڏهن ڪير وڌي ڪري ان جي اک کڍي ڇڏي ته انهي تي آئون اُن (يعني اک کڍڻ واري) کي شرم نه ڏياريندس. جيڪڏهن ڪنهن اهڙي دروازي وٽان گذريو جنهن تي ڪوئي پردو نه آهي ۽ نه دروازو بند آهي، پوءِ جيڪڏهن اُن بنا ارادي جي ڏٺو ته ان تي گناهه ناهي بلڪه خطا گهر وارن جي آهي.“ (ترمذي، ڪتاب الاستيذان والآداب، باب ماجاء في الاستيذان... الخ، ۴/ ۳۲۲، حديث: ۲۷۱۶)

مُفسِّر شهرِ حڪيمُ الأُمّت حضرت مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْه ان حديث

پاک جا لفظ ”اُن کي شرم نه ڏياريندس“ جي تحت فرمائن ٿا: يعني اک کيڏ واري کي نه ته ڪا سزا ڏيندس، نه بُرو ڀلو چوندس، ڇاڪاڻ ته اتي قصور اُن جهاتي پائڻ واري جو آهي (ياد رهي!) حنفين جي ويجهو اهو فرمانِ عالي ڊيجارڻ ڌمڪائڻ جي لاءِ آهي نه ته اُن اک کيڏ واري کان اک جو قصاص ضرور ورتو ويندو ربِ تعاليٰ فرمايو: اک ته اک جي بدلي ۾ ڪڍي سگهجي ٿي نه ڪي جهاتي پائي ڏسڻ جي عوض. (مرآة المناجیح، ۵/۲۵۷)

اسان جا اسلاف ٻين جي گهرن ۾ جهاتيون پائڻ کي ڪيتري قدر برو سمجهندا هئا، اچو! هن باري ۾ 2 عبرت آموز حڪايتون ٻڌون ٿا، جيئن

حضرت سيدنا عبدُ الله بن عمر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا پنهنجي هڪ رفيق (دوست) سان گڏ ڪنهن شخص جي گهر تشریف کڻي ويا. جڏهن ان جي گهر ۾ داخل ٿيا ته سندن رفيق هيڏانهن هوڏانهن ڏسڻ لڳو ته حضرت سيدنا ابن عمر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا جن فرمايائون: جيڪڏهن تنهنجون ٻئي اکيون نه هجن ها ته تنهنجي لاءِ بهتر هو. (الادب المفرد، ص ۳۳۳، حديث: ۱۳۰۵)

منا منا اسلامي پائرو! اوهان ٻڌو ته بلا ضرورت گهرن ۾ جهاتيون پائڻ ڪيتري قدر تباه ڪن آهي، تنهنڪري عقلمندي جو مظاهرو ڪندي هن بُري آفت کان پاڻ کي به بچايو، پنهنجي گهر وارن ۽ ٻين اسلامي پائرن کي به بچڻ جي ترغيب ڏياريو، ان جي لاءِ مَدَنیِ انعامات تي عمل ڪندي روزانو فڪرِ مدينه ڪريو، اِنَّ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ هن جي برڪت سان ڪيئي مُهلڪ (هلاڪت ۾ وجهڻ وارين) بيمارين کا چوٽڪارو نصيب ٿيندو.

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

مٺا مٺا اسلامي ڀائرو! شيخِ طريقت، اميرِ اهلِ سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه مدني انعامات جي ذريعي مسلمانن جي عيبن ۽ انهن جي رازن جي پرده پوشي جي به ترغيب ڏياري آهي جيئن مدني انعام نمبر 42 ۾ فرمائن ٿا: ”چا اڄ توهان ڪنهن مسلمان جي عيبن جي خبر پوڻ تي ان جي پرده پوشي ڪئي يا (بنا شرعي مصلحت جي) ان جو عيب ظاهر ڪري ڇڏيو؟ ۽ ڪنهن جي راز جي ڳالهه (بغير ان جي اجازت جي) ٻئي سان ڪري خيانت ته نه ڪئي؟

عام طور ڪن ماڻهن جي اها عادت هوندي آهي ته هو مسلمانن جا عيب ڳولهي ڏيندا رهندا آهن، ۽ جڏهن ان بُري مقصد ۾ ڪامياب ٿي ويندا آهن ته موقعو ملندي ئي ماڻهن اڳيان ان جون خاميون بيان ڪندا آهن. اهڙي طرح ڪي پيٽ جي هلڪڙن ماڻهن ۾ اها بُري خصلت هوندي آهي ته ڪوئي ان تي ڪيترو ئي اعتماد ڪندي پنهنجي راز جي ڳالهه ٻڌائي ۽ ڪنهن کي نه ٻڌائڻ جي تاڪيد به ڪري، پر اهي ماڻهو عادت موجب سڀني جي اڳيان ان جا راز کوليندا آهن ۽ انهن جي عزت مٿي ۾ ملائيندا آهن ۽ ڪنهن کي منهن ڏيکارڻ جي قابل ناهن ڇڏيندا، ماڻهن جا عيب بيان ڪرڻ ۽ انهن جا راز فاش ڪرڻ وارا دنيا ۾ به ڏلت جو مزو چڪندا آهن ۽ آخرت ۾ به رُسوائي انهن جو مُقَدَّر بڻجندي آهي. اچو! هن باري ۾ 3 مبارڪ فرمانِ مصطفيٰ (صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم) ٻڌون ٿا.

مسلمانن جا عيب تلاش ڪرڻ جي سزا

1. فرمايائون: اي اهي انسانو جيڪي زبانن سان ته ايمان آندو آهي، پر توهان جي دلين ۾ اڃا تائين ايمان داخل ناهي ٿيو! مسلمانن جي غيبت ۽ انهن جا عيب نه ڳولهي ڏيندا ڪريو، چو ته جيڪو مسلمانن جا عيب ڳولهي ڏيندو، الله عَزَّوَجَلَّ ان جا عيب ظاهر فرمائيندو ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جنهن جو عيب ظاهر ڪندو

آهي، ان کي رُسوا ڪري ڇڏيندو آهي، جيتوڻيڪ هو پنهنجي گهر ۾ هجي.

(شعب الایمان، باب فی تحریم اعراض الناس، ۲۹۶/۵، حدیث: ۶۷۰۴)

2. فرمایا: طعنو ڏیڻ، غیبت ۽ چُغل خوري ڪرڻ ۽ بي گناه ماڻهن جي

عينن جي ڳولها ڪرڻ وارن کي الله تعالیٰ (قیامت جي ڏينهن) ڪڍڻ جي

شڪل ۾ اُتاريندو. (التغییب والتزهیب، ڪتاب الادب، التزهیب فی النمیمه، ۳/۳۹۵، حدیث: ۴۳۳۳)

3. فرمایا: جڏهن به شخص پاڻ ۾ هڪٻئي کي رازدار بڻائن ته هڪ جي لاءِ

ٻئي جو راز فاش ڪرڻ جائز ناهي جنهن جو فاش ٿيڻ ٻئي کي ناگوار

گذري. (شعب الایمان، حدیث: ۱۱۹۱، ۵۲۰/۷)

نه تهي حال کي جب هميس اپنے خبر ره دیکته آوروں کے عیب و ہنر
پڑی اپنی بُرائیوں پہ جو نظر تو نگاہوں میں کوئی بُرا نہ رہا

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

منا منا اسلامي پاڻرو! مَدَنیِ انعامات جي ذريعي جتي فرض ۽ واجب تي

استقامت حاصل ٿيندي آهي، اتي پاڻ ۾ موجود ڪيئي هڪ معاشرتي ۽ اخلاقي

ڪمزورين کي پري ڪرڻ جو موقعو به ملندو آهي، تنهنڪري جيڪڏهن اسان

صحيح معنيٰ ۾ الله ﷻ جا فرمانبردار، سچا عاشق رسول ۽ باعمل مسلمان

بڻجڻ چاهيون ٿا ته اسان کي شيخ طريقت، امير اهلستت وَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيه جي عطا

ڪيل مَدَنیِ انعامات کي ضرور اپنائڻ گهرجي، اهي مَدَنیِ انعامات نجات جي

راه تي وٺي وڃڻ وارا آهن، اهي مَدَنیِ انعامات نيڪ بڻجڻ جو بهترين مَدَنیِ

نُسخو آهن ۽ اهي مَدَنیِ انعامات خاص ڪري گناهن جي مرض جي لاءِ بهترين

دوا ثابت ٿيندا آهن. امير اهلستت وَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيه فرمائن ٿا: مون کي مَدَنیِ انعامات

سان پيار آهي، جيڪڏهن اوهان الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رضا جي خاطر بَصِيمِ قَلْب (يعني سڄي دل سان) هنن کي قبول ڪري انهن تي عمل شروع ڪري ڇڏيو ته جيئري ئي، تمام جلد **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** ان جون برڪتون ڏسندو. اوهان کي **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** قلبي سڪون نصيب ٿيندو، باطن جي صفائي ٿيندي، خوفِ خدا ۽ عشقِ مُصْطَفِي جا چشما اوهان جي قلب مان ڦٽي پوندا.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ اوهان جي علائقي ۾ دعوتِ اسلامي جو مَدَنِي ڪم حيرت انگيز حد تائين وڌي ويندو. جيئن ته مَدَنِي انعامات تي عمل الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رضا جي حُصُول جو ذريعو آهي، تنهنڪري شيطان اوهان کي گهڻي سُستي ڏياريندو، طرح طرح جا حيلَ بهانا سڪاريندو، اوهان جي دل نه لڳندي، پر اوهان همت نه هاريو، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** دل به لڳي ئي ويندي.

اے رضا ۾ ڪام ڪارِ ڪا وقت ۽ دل ڪو بهي آرام ٻوڙي ڄائے گا

(حدائقِ بخشش، ص ۴۲)

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مَدَنِي انعامات جون برڪتون

منا مٺا اسلامي ڀاڙو! مَدَنِي انعامات تي عمل، حقيقت ۾ قرآن ۽ حديث جي بعض احڪامن ۽ بُزرگن جي معمولات تي عمل ڪرڻ آهي، هنن تي عمل جون ايتريون برڪتون آهن جنهن جو اندازو نٿو لڳائي سگهجي مثال طور

- ◆ مَدَنِي انعامات جي برڪت سان نيڪ ۽ جائز ڪمن ۾ سٺيون سٺيون نيتون ڪري ثواب وڌائڻ جو موقعو ملندو آهي
- ◆ مَدَنِي انعامات جي برڪت سان فرض ۽ واجبات يعني نمازن جي آڏائيگي ۽ جماعت جي پابندي نصيب ٿيندي آهي
- ◆ مَدَنِي انعامات جي برڪت سان نفل روزن جي عادت بڻجندي آهي

مدني انعامات جي برکت سان اُوراد ۽ وظائف تي استقامت نصیب ٿيندي آهي

♦ مدني انعامات جي برکت سان امير اهلست، علماء اهلست جي ڪتابن جي مطالعي جو شوق پيدا ٿيندو آهي ♦ مدني انعامات جي برکت سان قرآن پاڪ سکڻ، روزانو 3 آيتن جي تلاوت، ترجمو ۽ تفسير سان سمجھڻ جو موقعو ملندو آهي ♦ مدني انعامات جي برکت سان نيڪي جي دعوت جون فضيلتون نصیب ٿينديون آهن ♦ مدني انعامات جي برکت سان فلمن ڊرامن، گانا باجن، تھمتن، گارين، ڪوڙين ڳالھين، چُغلين، واعدي خلافين، طنز ۽ ڊل آزارين، تھڪن، حسد، تڪبر، نفاق، رڀاڪاري ۽ خيانت جھڙي معاشرتي، غير اخلاقي ۽ غير شرعي فعلن ۽ حرڪتن سان نفرت حاصل ٿيندي آهي ♦ مدني انعامات جي برکت سان هفتيوار سُنتن پري اجتماع ۽ مدني مذاڪري ۾ شرڪت جو شرف حاصل ٿيندو آهي ♦ مدني انعامات تي عمل ڪرڻ سان دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول ۾ استقامت ملندي آهي.

مدني انعامات ۾ رضاءِ ربُّ الانام جي مدني ڪمن بابت تفصيل موجود آهي، عطار جو دوست ڪير آهي، عطار جو پيارو ڪنهن کي چون ٿا؟، عطار جو منظور نظر ڪيئن بڻجي سگھجي ٿو؟ محبوبِ عطار بڻجڻ جي لاءِ ڇا ڪرڻو پوندو، اهو سڀ ڪجهه ڄاڻڻ جي لاءِ هڪ ڀيرو "مدني انعامات" جي رسالي جو ضرور ضرور مطالعو ڪريو.

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! اهو مختصر انداز سان ڪجهه مدني انعامات جي مدني بهارن جون جھلڪيون پيش ڪيون ويون آهن، اوهان هڪ ڀيرو مدني انعامات جو رسالو حاصل ڪري اول تا آخر توجه سان مطالعو ڪندو ته اوهان شايد اهو چوڻ تي مجبور ٿي ويندو ته "مدني انعامات ته هڪ مسلمان جي لاءِ بهترين نصابِ زندگي آهن، واھ ڇا ڳالھ آهي مدني انعامات جي!!!"

اچو! اسان سڀ ملي ڪري نيت ڪيون ٿا ته اسان به **❖** فيضانِ مَدَنیِ انعامات مان حصو ماڻڻ جي لاءِ هر مهيني مَدَنیِ انعامات جو رسالو حاصل ڪنداسين،

اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ **❖** هڪ وقت مقرر ڪري روزانه فڪرِ مَدَنیِ جي سعادت حاصل ڪنداسين، اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ **❖** هر مهيني پابندي سان پنهنجي ذميدار کي مَدَنیِ انعامات جو رسالو جمع به ڪرائينداسين. اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ

مَدَنیِ انعامات ڪے عامل ۾ هر دم هر گھڑی
يا الہی! اُنُوبِ برسا رختوں کی تُو بھڑی

مکتوبِ عطار

منا منا اسلامي ڀائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ ماهِ رَجَبِ الْمُرْجَبِ جي آمد آمد آهي، هن باري ۾ امير اهلست جو مکتوب ٻڌو، امير اهلست **وَامَشَرَ كَافُكُهُمُ الْعَالِيَهُ** فرمائن ٿا:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سڳِ مَدَنیِ محمد الياس عطار قادري رضوي **رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْه** جي طرفان، تمام اسلامي ڀائرن، اسلامي پيڙن، مدارس المَدَنیِ ۽ جامعات المَدَنیِ جي اساتذہ، طلبہ معلمات ۽ طالبات جي خدمات ۾ ڪعبهءِ مُشْرِفِ جي چوڌاري گهمندو، گنبدِ خضريٰ کي چمندو رَجَبُ الْمُرْجَبِ، شَعْبَانُ الْمُعَظَّمِ ۽ رمضان المبارڪ جي برڪتن سان مالا مال جهومندو سلام،

اَلْسَّلَامُ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَلٰی كُلِّ حَالٍ

هو نه هو آڄ ڪجهه مراڪر حضور ۾ هو ورنه مری طرف خوشي دیکھ ڪے مسکرائی کیوں

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ هڪ ڀيرو ٻيهر خوشين جا ڏينهن اچڻ لڳا، رَجَبُ الْمُرْجَبِ جي مهيني جي آمد آمد آهي. هن مبارڪ مهيني ۾ عبادت جو ٻج پوکيو ويندو آهي، شَعْبَانُ

المُعَظَم ۾ شرمساري جي لُڙڪن سان پاڻي ڏنو ويندو آهي ۽ رمضان المبارڪ جي مهيني ۾ رحمت جو فصل کڻيو ويندو آهي .

رجب جي پهرين ٽن روزن جي فضيلت

رَجَبُ الْمُرجَب جا قدر دانو! تعليم و تعلم (پڙهڻ، پڙهائڻ) ۽ کسبِ حلال ۾ رڪاوٽ نه ٿئي، ماءُ پيءُ به منع نه ڪن ته جلدي جلدي ۽ تمام جلدي مسلسل ٽن مهينن جا ۽ جنهن کان جيترو ٿي سگهي اوترو ٽن روزن جي لاءِ تيار ٿي وڃي، سحري ۽ افطار ۾ گهٽ کائي ڪري پيٽ جو قفلِ مدينه به لڳائي . ڪاش! هر گهر ۾ ۽ منهنجي تمام مدارسُ المدينه ۽ تمام جامعات المدينه ۾ روزن جون بهارون اچي وڃن. بس پهرين رجب شريف کان ئي روزن جو آغاز فرمائي ڇڏيو.

رجب جي ابتدائي 3 روزن جي فضيلت

رجب جي ابتدائي ٽن روزن جي فضائل جي به ڇا ڳالهه ڪجي! حضرت سيّدنا عبدالله بن عباس رضي الله تعالى عنه کان روايت آهي ته بيچين ڏين جي چين، رحمتِ دارين، تاجدارِ حرمين، سرورِ ڪوئين، نانا حَسَنَيْن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ رحمتِ نشان آهي: ”رجب جي پهرين ڏينهن جو روزو ٽن سالن جو ڪفارو آهي ۽ ٻئي ڏينهن جو روزو ٻن سالن جو ۽ ٽين ڏينهن جو هڪ سال جو ڪفارو آهي، پوءِ هر ڏينهن جو روزو هڪ مهيني جو ڪفارو آهي“ (الجامع الصغير للسيوطي ص 311)

حديث 5051 فضائل شهر رجب للخلال ص (7)

میں گنہگار گناہوں کے سوا کیا لاتا نیکیاں ہوتی ہیں سرکارِ نیکوکار کے پاس

نفلي روزن جون به ڇا نه خوب بهارون آهن هن ضمن ۾ به مبارڪ حديثون ملاحظه فرمايو،

(1) ملائڪ مغفرت جي دعا ڪندا آهن؟

حضرت سيّدنا اُمّ عُمَارَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا فرمائن ٿيون: حُضُور پاڪ، صاحبِ لولاڪ، سَيّاحِ أَفلاڪ صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مون وٽ تشریف وٺي آيا ته مون پاڻ صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خدمتِ بابرڪت ۾ ڪاڌو پيش ڪيو ته ارشاد فرمايائون: ”تون به ڪاءُ“ مون عرض ڪيو: ”مان روزي سان آهيان“ ته رحمتِ عالم صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: ”جيستائين روزيدار جي سامهون ڪاڌو ڪاڌو ويندو آهي فرشتا ان روزيدار جي لاءِ دعاءِ مَغْفِرَت ڪندا رهندا آهن. (سُتَنِ تَرْمِذِي، ڪتاب الصوم، باب ما جاء في فضل الصائم... الخ، ۲/ ۲۰۵، حديث: ۷۸۵)

(2) روزيدار جون هڏيون تسبيح ڪنديون آهن؟

حضرت سيّدنا بلال رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نبيِّ اَڪرم، رحمتِ عالم، ثورِ مُجسم، شاهِ بني آدم، رسولِ مُحْتَشَم صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خدمتِ مُعَظَم ۾ حاضر ٿيا، ان وقت حُضُور پُر ثور، شافعِ يَوْمِ النُّشُور صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ناشتو ڪري رهيا هئا، فرمايائون: اي بلال! ناشتو ڪري وٺو، عرض ڪيائون: يارسول الله صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! مان روزيدار آهيان، ته رسول الله صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: اسان پنهنجي روزي ڪائي رهيا آهيون ۽ بلال جو رزق جُت ۾ وڌي رهيو آهي. اي بلال! ڇا توکي خبر آهي ته جيستائين روزيدار جي سامهون ڪجهه ڪاڌو وڃي تيستائين انهي جون هڏيون تسبيح ڪنديون آهن، ان کي فرشتا دعائون ڏيندا آهن. (شُعَبُ الْإِيمَان، باب في الصيام، فضائل الصيام، ۳/ ۲۹۷، حديث: ۳۵۸۶)

مُفَسِّرِ شَهِيرِ حَكِيمِ الامت حضرت مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْه فرمائن ٿا ته هن مان معلوم ٿيو ته جيڪڏهن ڪاڌو ڪاڻڻ دوران ڪو اچي وڃي ته ان کي به ڪاڻڻ جي لاءِ سڌڻ سنت آهي، پر ڊلي ارادي سان سڌي، ڪوڙي تواضع (يعني صلاح) نه ڪري ۽ اچڻ وارو به ڪوڙ ڳالهائي هيئن نه چوي ته مونکي خواهش

ناهي، ته جيئن بڪ ۽ ڪوڙ گڏجي نه وڃن، بلڪ جيڪڏهن (نه ڪاڻڻ چاهي يا کاڌو گهٽ ڏسي ته چوي **بَارَكَ اللهُ** (يعني الله **عَزَّوَجَلَّ** تو کي برڪت ڏي) هي به معلوم ٿيو ته سرورِ ڪائنات، شاھِ موجودات **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم** کان پنهنجون عبادتون نه لڪائڻ گهرجن، بلڪ ظاهر ڪيون وڃن ته جيئن حضور پُر نور، شافعِ يومِ النُّشور **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم** ان تي گواه بڻجي وڃن، ۽ اهو رياءِ ناهي (حضرت سيدنا بلال **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** جي روزي جو ٻڌي ڪري جيڪو ڪجهه فرمايو ويو ان جي شرح هي آهي) ته يعني اڄ جي روزي اسان ته پنهنجي هتي ئي ڪاڻي ونئون ٿا ۽ حضرت سيدنا بلال **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** ان جي عوض جنت ۾ کائيندا، اهو عوض (يعني بدلو) بهتر به هوندو ۽ زياده به، حديث بلڪل پنهنجي ظاهري معنيٰ تي آهي، واقعي ان وقت روزيدار جي هر هڏي ۽ جوڙ بلڪ رڳ رڳ **تَسْبِيح** (يعني الله **عَزَّوَجَلَّ** جي پاڪي بيان) ڪندي آهي جنهن جو روزيدار کي پتو ئي ناهي هوندو، پر سرڪارِ مدينه **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم** ٻڌندا آهن. (مرآة المناجیح، ۳/ ۲۰۲ بتغير قليل)

مطالعو ڪيو هجي تڏهن به ٻئي رسالا (1) ڪفن جي واپسي ۽ رجب جون بهارون ۽ (2) آقا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم** جو مهينو پڙهي ڇڏيو، ۽ پڻ هر سال شعبان المعظم ۾ فيضانِ سنت جو باب فيضانِ رمضان ضرور پڙهي ڇڏيندا ڪريو. ٿي سگهي ته عيدِ معراجِ النبي **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم** جي نسبت سان 127 يا 27 رسالا يا طاقت آهر فيضانِ رمضان به تقسيم فرمايو ۽ ڏيرون ڏير ثواب ڪمايو. تمام اسلامي پائرن سان بالعُوم ۽ جامعات المدينه ۽ مدارس المدينه جي جملہ قاري صاحبان، اساتذہ ڪرام، ناظمين ۽ طلبہ ڪرام جي خدمت ۾ بالخصوص تڙپندڙ مدني عرض آهي ته براءِ ڪرم! (منهنجي جيئري ۽ مرڻ کان بعد به) زکوٰة، فطرو، قرباني جون ڪلون ۽ ٻيا عطيات جمع ڪرڻ ۾ اڳتي وڌي ڪري حصو وٺندا ڪريو. (اسلامي پينرون بين اسلامي پينرن ۽ محارم کي ترغيب

ڏيارين) خدا جو قسم! مون کي انهن استادن ۽ شاگردن جي باري ۾ ٻڌي ڪري تمام گهڻي خوشي ٿيندي آهي جيڪي پنهنجي ڳوٺ يا شهر ۾ وڃڻ جي خواهش کي قربان ڪري رمضان المبارڪ جو مهينو جامعات ۾ گذاريندا آهن ۽ پنهنجي مجلس جي هدايتن جي مطابق چندي جي بستن تي زميداريون سنڀاليندا آهن. جيڪي استاد ۽ شاگرد بغير ڪنهن عذر جي صرف سُستي يا غفلت جي سبب عدم دلچسپي جو مظاهرو ڪندا آهن انهن جي سبب کان منهنجي دل ڏڪندي آهي.

خصوصي مدني ڳل: جيڪي اسلامي پاءُ يا اسلامي پيٽ چنڊو جمع ڪرڻ چاهن ٿا انهن کي چندي جا ضروري احڪام معلوم هجڻ فرض آهن، هر هڪ جي خدمت ۾ عرض آهي ته جيڪڏهن پڙهي چڪا آهن تڏهن به دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 107 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”چندي جي باري ۾ سوال جواب“ جو ٻيهر مطالعو فرمائين.

يا الله **عَزَّوَجَلَّ** رمضان المبارڪ ۾ چندي ۽ عيد الاضحى ۾ ڪلن جي لاءِ ڪوشش ڪري جيڪي عاشقانِ رسول منهنجي دل خوش ڪندا آهن تون انهن کان هميشه جي لاءِ راضي ٿي وڃ ۽ انهن جي صدقي مون پاپي ۽ بدڪار، گناهگارن جي سردار کان به هميشه جي لاءِ راضي ٿي وڃ.

يا الله **عَزَّوَجَلَّ**! جيڪي اسلامي پاءُ يا اسلامي پيٽ (عذر نه هجڻ جي صورت ۾) هر سال تن مهينن جا روزا رکي ۽ هر سال جمادي الآخر ۾ رسالو ڪفن جي واپسي ۽ رَجَبُ الْمُرَجَّب ۾ آقا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو مهينو ۽ شعبان المُعَظَّم ۾ فيضانِ رمضان پڙهي يا ٻڌي وٺڻ جي سعادت حاصل ڪري مون کي ۽ ان کي دنيا ۽ آخرت جون ڀلايون نصيب فرمائ ۽ اسان کي بي حساب بخشي ڪري جنت

الفردوس ۾ پنهنجي مدني حبيب ﷺ جي پاڙي ۾ گذرڪ.

أَمِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ ﷺ

جشنِ معراجِ النبي ﷺ

دعوتِ اسلامي جي طرف کان رَجَبُ الْمُرَجَّبُ جي ستاويهين رات، جشنِ معراجِ النبي ﷺ جي سلسلي ۾ ٿيڻ واري اجتماعِ ذڪر و نعت ۾ تمام اسلامي پائر شروع کان آخر تائين شرڪت فرمائيندا ڪريو ۽ پڻ 27 رجب شريف جو رزو رکي ڪري 60 ميهن جي روزن جي ثواب جا حقدار بڻجو.

رجب کی بہاروں کا صدقہ بناوے ہمیں عاشقِ مصطفیٰ یا الہی

اکین جي حفاظت جي لاءِ مدني گل

پنجن وقتن جي نماز کان بعد ساڄو ھٿ پيشاني تي رکي ڪري يَآتورُ يارھن (11) ڀيرا ھڪ ساھي ۾ پڙھو ۽ ٻنھي ھٿن جي سڀني آڱرين تي دم ڪري اکين تي ڦيري ڇڏيو. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** نابينائي، نظر جي ڪمزوري ۽ اکين جي سڀني بيمارين کان تحفظ حاصل ٿيندو، الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رحمت سان اندائپ بہ ختم ٿي سگھي ٿي.

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! ﷺ

مٺا مٺا اسلامي پائرو! اڄ جي بيان ۾ اسان مدني انعامات جي حوالي سان مدني گل حاصل ڪيا جيئن اسان ٻڌو ته

◆ فڪرِ مدينہ ڪرڻ بزرگن جو پسنديدہ طريقو آھي

◆ قرآن ۽ حديث ۾ مختلف جڳھن تي مُحاسبو ڪرڻ جي ترغيب ڏياري

وئي آهي

◆ عاملين مَدني انعامات کان آميرِ اهلست خوش ٿين ٿا

◆ عاملين مَدني انعامات کي اميرِ اهلست جي دُعاَن جو صدقو نصيب

ٿئي ٿو

◆ عاملين مَدني انعامات کي قرآن ۽ حديث ۾ بيان ڪيل بعض احڪام

تي عمل ۽ بزرگن جي بعض معمولات کي اپنائڻ جي سعادت ميسر ٿيندي آهي

◆ مَدني انعامات جنت ۾ وٺي وڃڻ وارن ۽ جهنم کان بچائڻ وارن عملن

جو مجموعو آهي

◆ مَدني انعامات راهِ نجات آهن

◆ مَدني انعامات بزرگانِ دين جون يادون تازو ڪن ٿا، گناهن کان نجات

ڏيارين ٿا، نمازي ۽ سُنن جو پيڪر بڻائڻ ٿا ☞

الغرض مَدني انعامات تي عمل دنيا ۽ آخرت ۾ ڪاميابي جو بهترين

ذريعو آهن.

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مٺا مٺا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سُنن جي فضيلت ۽ ڪجهه

سُنن ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت،

شهناشاهِ نُبُوْت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جُت نشان

آهي؛ جنهن منهنجي سُنن سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽

جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (مشكاة الصابيح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، ۹۷/۱، حديث: ۱۷۵)

سينہ تری سنت کا مدینہ بنے آقا جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

گهر ۾ اچڻ وڃڻ جون سنتون ۽ آداب

◆ جڏهن گهران ٻاهر نڪرو ته هي دعا پڙهو:

بِسْمِ اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ

ترجمو: الله جي نالي سان، مون الله تي ڀروسو ڪيو. الله کان سواءِ نه (گناهن کان بچڻ جي) قوت آهي ۽ نه (نيڪيون ڪرڻ جي) طاقت آهي. (سنن ابن داود، ج 4 ص 420 حديث 5095) **إِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** انهيءَ دعا کي پڙهڻ جي برڪت سان سڌي وات تي رهندؤ مصيبتن کان حفاظت ٿيندي ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** جي مدد شامل حال رهندي ❀ گهر ۾ داخل ٿيڻ جي دعا:

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ خَيْرَ الْمَوْجِبِ وَخَيْرَ الْمَخْرَجِ

بِسْمِ اللّٰهِ وَلَجْنَا وَبِسْمِ اللّٰهِ خَرَجْنَا وَعَلَى اللّٰهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا

ترجمو: الله **عَزَّوَجَلَّ**! آئون تو کان داخل ٿيڻ ۽ نڪرڻ جي ڀلائي گهران ٿو، الله **عَزَّوَجَلَّ** جي نالي سان اسان (گهر ۾) داخل ٿياسين ۽ انهي جي نالي سان ٻاهر آياسين ۽ پنهنجي پاڻهار الله **عَزَّوَجَلَّ** تي اسان ڀروسو ڪيو (ايضاً- حديث ۵۰۹۶)

دعا پڙهڻ کانپوءِ گهر وارن کي سلام ڪري پوءِ بارگاہِ رسالت ۾ سلام عرض ڪري ان کان پوءِ ”سوره اخلاص“ شريف پڙهي. **إِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** روزي ۾

برکت، ۽ گهرو جهیڙن کان بچاءُ ٿيندو. ♦ پنهنجي گهر ۾ ايندي ويندي محارم ۽ محرمات (مثال طور ماءُ، پيءُ، ڀاءُ، ڀيڻ، ٻارن ٻچن وغيره) کي سلام ڪريو. ♦

بنا الله (عَزَّ وَجَلَّ) جو نالو وٺڻ جي مثال طور بِسْمِ اللّٰهِ چوڻ بنا جيڪو پنهنجي گهر ۾ داخل ٿيندو آهي، شيطان به اُن سان گڏ داخل ٿي ويندو آهي. ♦ جيڪڏهن اهڙي گهر (ڪٿي پنهنجي خالي گهر) ۾ ويڃڻ ٿئي جو اُن ۾ ڪو به نه هجي ته هيئن چئو: اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللّٰهِ الصّٰلِحِينَ (يعني اسان تي ۽ الله عَزَّ وَجَلَّ جي نيڪ ٻانهن تي سلام) ملائڪ انهي سلام جو جواب ڏيندا. (رَدُّ الْمُحْتَار ج ۹ ص ۶۸۲) يا هن ريت چوي: اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ (يعني يا نبي توهان تي سلام) چو ته حضور اقدس صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جو روح مبارڪ مسلمانن جي گهرن ۾ تشریف فرما هوندو آهي. (بهار شريعت حصو 16 ص 96، شرح الشفاء للقاري ج 2 ص 118) ♦ جڏهن ڪنهن جي گهر ۾ داخل ٿيڻ چاهيو ته هيئن چئو: اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ ڇا مان اندر اچي سگهان ٿو؟ ♦ جيڪڏهن داخل ٿيڻ جي اجازت نه ملي ته خوشي سان موٽي وڃو، ٿي سگهي ٿو ڪنهن مجبوري جي ڪري گهر جي مالڪ اجازت نه ڏني هجي. ♦ جڏهن ڪو توهان جي گهر جو دروازو کڙڪائي ته سنت اها آهي ته پڇو: ڪير آهي؟ ٻاهران واري کي گهرجي ته پنهنجو نالو ٻڌائي؛ مثال طور چوي: ”محمد الياس“ نالو ٻڌائڻ جي بدران انهيءَ موقعي تي ”مدينه!“ ”آئون آهيان!“ ”دروازو کوليو“ وغيره چوڻ سٺ ناهي. ♦ جواب ۾ نالو ٻڌائڻ کان پوءِ دروازي کان هتي بيهو ته جيئن دروازو کلندي ئي گهر ۾ نظر نه پوي. ♦ ڪنهن جي گهر ۾ جهاتي پائي ڏسڻ منع آهي. ڪجهه ماڻهن جي گهرن جي سامهون هيٺئين پاسي ٻين جا گهر هوندا آهن تنهنڪري گيلري (بنگلي جي اڱڻ) وغيره مان جهاتي پائڻ وقت ان ڳالهه جو خيال رکڻ گهرجي جو ٻين جي گهرن ۾ نظر نه پوي. ♦ ڪنهن جي گهر جو ته اُتان جي انتظامات تي بي جا تنقيد نه ڪريو ان سان اُن جي دل آزاري ٿي

سگهي ٿي ۽ واپسيءَ تي گهروارن جي باري ۾ دعا به ڪريو ۽ شڪريو به ادا ڪريو ۽ سلام به ۽ ٿي سگهي ته ڪو سنتن پريو رسالو وغيره تحفي ۾ پيش ڪريو.

هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جا شايع ٿيل ٻه ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 (صفحا 312) ۽ 120 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”سنتي اور آداب“ رسالو 163 مدني گل ۽ 101 مدني گل هڏيو ڏئي حاصل ڪيو ۽ بغور انهن جو مطالعو فرمايو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

مجھ کو جذبہ دے سفر کا کرتارہوں پروردگار سنتوں کی تربیت کے قافلے میں بار بار

(وسائل بخشش مرمم، ص ۶۳۵)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ درود شريف

(1) جمع جي رات جو درود

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ

الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاهِلِ وَالْعَلِيِّ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمعي ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرود شريف کي پابندي سان گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيندي وقت اهو به ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،⁽¹⁾

(2) سمورا گناه معاف

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهٖ وَسَلَّم

حضرتِ سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جن فرمايو: جيڪو شخص اهو دُرود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو ته ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيٺڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو اهو دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) ڇهه لک دُرُود شريف جو ثواب

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةَ دَائِمَةٍ بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت احمد صاوي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُرُود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽²⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّي اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ اَنُور صَلَّي اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي ۽ صِدِّيقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالٰى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهي سبب صحابہ ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالٰى عَنْهُمْ کي تَعَجُّب ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّي اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اهو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.⁽³⁾

¹...القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

³...القول البديع، الباب الاول، ص 125

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْبَقْعَدَ الْبَقَرَبِ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافعِ اُمَرِ صَلَّي اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جو فرمانِ مُعَظَمِ آهي جيڪو شخص هن درود شريف کي پڙهي ته ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽¹⁾

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللّٰهُ عَنَّا مُحَبَّدًا مَا هُوَ آهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّي اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم جن فرمايو: انهي درود شريف کي پڙهڻ واري جي لاءِ ستر ملائڪ هڪ هزار ڏينهن تي نيڪيون لکندا آهن⁽²⁾

(1) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي-

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّي اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم آهي جنهن هن دعا کي 3 ڀيرا پڙهيو ته ان جن شب قدر حاصل ڪري ورتي.⁽³⁾

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ۽ حليم ۽ ڪريم کان سواءِ ڪو به عبادت جي لائق ناهي الله عَزَّ وَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى مُحَمَّدٍ

¹ ... الترغيب والترهيب، كتاب الذكر و الدعاء، ۳۲۹/۲، حديث: ۳۰

² ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

³ ... تاريخ ابن عساکر، ۱۵۵/۱۹، حديث: ۴۴۱۵